

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 14P/9/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6221200195
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Maukš
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2021:6221200195.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš sudcom Mgr. Andrejom Maukšom vo veci starostlivosti o maloletú C. S., R.. XX. XX. XXXX, t. č. v Centre pre deti a rodiny Hriňová, Krivec 171, 962 05 Hriňová, zastúpená opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Veľký Krtíš, dieťa matky: T. S., R.. XX. XX. XXXX, X. N. XXX, zastúpená JUDr. Jozefom Veselým, advokátom, Mierová 1, 990 01 Veľký Krtíš a otca: C. S., R.. XX. XX. XXXX, C. XX, Č., o návrhu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Veľký Krtíš, na zverenie maloletej do ústavnej starostlivosti, takto

rozhodol:

I. Maloletá C. S., R.. XX. XX. XXXX sa zveruje do ústavnej starostlivosti Centra pre deti a rodiny Hriňová, Krivec 171, 962 05 Hriňová.

II. Otec maloletej C. S., R.. XX. XX. XXXX je povinný prispievať na výživu maloletej C. S., R.. XX. XX. XXXX výživným vo výške 150 Eur mesačne, počnúc dňom vykonateľnosti výroku II. tohto rozsudku, na účet Centra pre deti a rodiny Hriňová, Krivec 171, 962 05 Hriňová do dosiahnutia plnoletosti maloletej a od dosiahnutia plnoletosti maloletej k rukám maloletej.

III. Matka maloletej T. S., R.. XX. XX. XXXX je povinná prispievať na výživu maloletej C. S., R.. XX. XX. XXXX výživným vo výške 75 Eur mesačne, počnúc dňom vykonateľnosti výroku III. tohto rozsudku na účet Centra pre deti a rodiny Hriňová, Krivec 171, 962 05 Hriňová do dosiahnutia plnoletosti maloletej a od dosiahnutia plnoletosti maloletej k rukám maloletej.

IV. Súd r u š í neodkladné opatrenie nariadené výrokom I. uznesenia Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 13P/128/2020-10 zo dňa 23. 11. 2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17CoP/5/2021-65 zo dňa 02. 02. 2021, a to v časti výroku o povinnosti odovzdať maloletú Centru pre deti a rodiny Hriňová ku dňu právoplatnosti výroku I. tohto rozsudku, vo výroku o vyživovacej povinnosti zo strany otca ku dňu vykonateľnosti výroku II. tohto rozsudku a vo výroku o vyživovacej povinnosti matka ku dňu vykonateľnosti výroku III. tohto rozsudku.

V. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

VI. Týmto d o c h á d z a k zmene rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 11P/45/2015-851 zo dňa 04. 12. 2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17CoP/9/2019-925 zo dňa 02. 04. 2019.

o d ô v o d n e n i e :

1. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Veľký Krtíš (ďalej len „navrhovateľ“) sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 04. 02. 2021 domáhal zverenia maloletej do ústavnej starostlivosti Centra pre deti a rodiny Hriňová a aby súd zaviazal jej otca prispievať na výživu maloletej sumou 100 Eur mesačne vždy

do 20-teho dňa v mesiaci vopred počnúc dňom vykonateľnosti rozhodnutia k rukám Centra pre deti a rodiny Hriňová a matku maloletej výživným vo výške 50 Eur. Návrh odôvodnil tým, že maloletá odmieta obidvoch svojich rodičov, nechce sa k nim vrátiť a mieni zotrvať v Centre pre deti a rodiny Hriňová, kde sa nachádza aj v súčasnosti na základe vydaného neodkladného opatrenia. Vzťah maloletej s rodičmi je dlhodobšie problémový a konfliktný, napriek zastabilizovaniu na krátku dobu, pričom maloletá je vo veku kedy vie jasne vyjadriť svoj postoj a názor, ktorý je potrebné rešpektovať. S matkou sa maloletá už dlhšiu dobu nerozprávala, s otcom komunikovala najprv často, momentálne 2 - 3 krát do týždňa, pričom maloletá sama možnosť kontaktovať rodičov napriek snahe zamestnancov centra nevyužíva. V záverečnej reči navrhovateľ uviedol, že na vyživovacej povinnosti by sa mal v o niečo väčšej miere podieľať otec maloletej.

2. Matka vo viacerých písomných vyjadreniach v priebehu konania nesúhlasila so zverením maloletej do ústavnej starostlivosti a žiadala, aby sa maloletá vrátila k nej domov. Právny zástupca matky namieta miestnu príslušnosť tunajšieho súdu, nakoľko maloletá sa aktuálne zdržuje v zariadení, ktoré je v územnom obvode Okresného súdu Zvolen. Taktiež nemietol, že navrhovateľ je v návrhu nesprávne označený, iba ako „ÚPSVR Veľký Krtíš“, čo nezodpovedá názvu príslušného štátneho orgánu. V návrhu tiež absentuje návrh na to, aby rodičia v primeranej lehote odstránili skutočnosti, ktoré viedli k nariadeniu ústavnej starostlivosti a taktiež v ňom absentujú dôvody odôvodňujúce zákonné predpoklady na nariadenie ústavnej starostlivosti a to, že výchova maloletej je vážne ohrozená alebo narušená a iné opatrenia nevedli k náprave a taktiež, že maloletú nebolo možné zveriť do náhradnej osobnej alebo pestúnskej starostlivosti. V prípade, že by súd nariadil ústavnú starostlivosť navrhuje, aby bola matka pre jej osobné a majetkové pomery zaviazaná prispievať na výživu maloletej len minimálnym zákonným výživným. Taktiež namieta, že považuje nariadené pojednávanie za neúčelné, nakoľko týždeň maloletá dovŕši plnoletosť a navrhol, aby súd vo veci nerozhodol.

3. Otec maloletej uviedol, že bude rešpektovať rozhodnutie maloletej, ak sa vyjadrí, že chce ísť do ústavnej starostlivosti, nech je tam, kde sa momentálne cíti najlepšie. Pokiaľ ide o výšku vyživovacej povinnosti, súhlasil s navrhnutým výživným 100 Eur, ktoré aj v súčasnosti pravidelne na účet centra posielal. Vyššou časťou nevie prispieť, nakoľko má výdavky v súvislosti s užívaním rodinného domu, ktoré sú vyššie ako s bytom - palivové drevo, električka a iné udržiavacie výdavky.

4. Opatrovník maloletej súhlasil s podaným návrhom. Maloletá sa vyjadrila tak, že by chcela ostať v ústave a nechcela by byť v kontakte s rodičmi, nakoľko sa chce dať psychicky do poriadku.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom maloletej, oboznámením sa s prospechom maloletej, rozhodnutím Okresného úradu Veľký Krtíš o priestupku, správou ÚPSVaR Zvolen, záznamami s komunikácie s Centrom pre deti a rodiny Hriňová, správami od zamestnávateľov matky a otca a rozhodnutiami tunajšiemu súdu č. k. 14P/64/2019-25, 13P/107/2019-304, 13P/128/2020-10, 11P/45/2015-851 a 10P/31/2018-70 a rozhodnutiami Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 13CoP/38/2019-116, 12CoP/35/2020-464, 17CoP/5/2021-65 a 17CoP/9/2019-925, správou centra pre deti a rodiny Hriňová, potvrdením ÚPSVaR VK, potvrdením o výpláte dôchodkovej dávky matke, správou sociálnej poisťovne, lustráciami v registri obyvateľov, v sociálnej poisťovni a správou Diagnostického centra Lietavská Lúčka, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

6. Z výsluchu maloletej vyplynulo, že

Nikde nie je ideálne, ani v tomto zariadení, kde som teraz, sú nejaké problémy, avšak mám za to, že tu je to pre mňa priaznivejšie ako u rodičov. Ja sa z tohto centra aj učím, zatiaľ on-line. Je pravdou, že sa mi zhoršil prospech a hrozí mi neklasifikácia z viacerých predmetov, avšak potom je tu možnosť ešte robiť komisionálne skúšky, tak som to robila aj v minulom ročníku, úspešne som ich absolvovala. Teraz končím tretí ročník, pričom ide o štvorročné štúdium, ukončené maturitou. Ide o pedagogiku v materských školách. S tým, že ide o bilingválne vzdelávanie v slovenčine aj v maďarčine.

Ja som predtým bola zverená otcovi, ja som tam však cítila, že ma mentálne ohrozuje, správa sa voči mne agresívne, mám za to, že bez dôvodu zanedbával hygienické, výživové potreby moje. Keď som sa ja pôvodne k nemu nasťahovala, vtedy bol ešte milý, postupne sa situácia zhoršovala a počas súdneho konania mi on hovoril, čo mám pred súdom povedať. Nepamätám si presne kedy to bolo, my sme vtedy často chodili na políciu a iné miesta, aj na súd. Potom ako som bola otcovi odňatá neodkladným

opatrením, ja som pol roka úplne vylúčila komunikáciu s ním, on ma potom niekoľkokrát prišiel do centra kontaktovať, teraz spolu telefonujeme nepravidelne, približne jedenkrát za týždeň. Medzitým sme sa aj párkrát osobne stretli, on mi doniesol nejaké darčeky.

Na otázku sudcu, či si vie predstaviť, že by sa k nemu presťahovala možno aj po dovŕšení plnoletosti, kýve hlavou, že nie.

Následne som ja bola zverená neodkladným opatrením matke, to som sa dozvedela len tak, že na internáte v škole mi povedali, že sa nemám vrátiť do centra a že mám ísť k matke.

K uvedenému sa vyjadruje opatrovníčka, ktorá uvádza:

Na úvod to bolo len vianočný pobyt, až následne došlo k nariadeniu neodkladného opatrenia.

Maloletá ďalej pokračuje:

Bola som tam cez Vianoce, to bolo pekné, všetko bolo naplánované. Takto to trvalo nejaký čas. Potom sme s matkou prestali komunikovať, matka sa odo mňa oddeľovala, polroka som bola v podstate zavretá v jednej miestnosti. Prejavovali sa tu problémy aj zdravotné problémy matky voči mne, tá sa správala neobvykle a nie vhodným spôsobom riešila vzniknuté problémy. Stalo sa, že napr. keď sme mi nekomunikovali umiestňovala v izbe kamery. Mali sme aj väčšie konflikty a veľmi často nás chodila do domácnosti matky navštevovať polícia, ktorú ona zavolala, pretože nevedela riešiť spory medzi nami inak. Potom sa stávalo, že ja som niekoľkokrát spávala na ulici, nemala som kam ísť, potom som vyhľadala vhodných ľudí, aby mi pomohli, ja som zavolala otcovi a on následne kontaktoval úrad práce. Ja mám za to, že keď som bola na ulici, že ani ja som nechcela ísť k matke domov, ani ona ma nechcela pustiť. Odvtedy s mamou vôbec nekomunikujeme, ona aj chce, telefonuje do centra, avšak ja s ňou komunikovať nechcem.

Opatrovníčka dopĺňa:

Aj po dovŕšení plnoletosti môžu poskytovať maloletej poradenstvo v rámci agendy mladých dospelých a položila maloletej otázku, že prečo sa zhoršila v tomto šk. roku, na čo maloletá uvádza:

Stalo sa, že moja matka vyhľadala učiteľov a vyhrážala sa im. Ona mala prístup na internetovú stránku, kde som ja komunikovala s učiteľmi, prečítala si túto komunikáciu, obsahom bolo iba poskytnutie náhradného termínu a podobné veci v rámci štúdia, čo ona asi zle pochopila a potom ona začala priamo komunikovať s týmito učiteľmi. Učitelia mi o tomto povedali. Mám za to, že oni sa pravdepodobne tohto zľakli, a preto potom zmenili postoj.

7. Tunajší súd rozsudkom č. k. 11P/45/2015-851 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17CoP/9/2019-925 zo dňa 04. 12. 2018 a 02. 04. 2019 zmenil predchádzajúce rozhodnutie tunajšieho súdu č. k. 6C/222/2004-52 a 6P/158/10-161 v otázke osobnej starostlivosti o maloletú tak, že ju zveril do osobnej starostlivosti otca. Z odôvodnenia vyplýva, že maloletá sa s matkou necítila dobre, pretože sa k nej nesprávala pekne, opakovane ju neprimerane fyzicky trestala a bila, neučila sa s ňou, spoločne málo komunikovali a preto má z matky strach a radšej by sa s ňou nestretávala, pričom súd na názor maloletej prihliadol, keďže mala v čase rozhodovania 15 rokov. Tvrdenia maloletej mal súd preukázané aj s inými dôkazmi, najmä zo znaleckého posudku znalkyne z odvetvia klinickej psychológie č. 32/2016 PhDr. Marty Halašovej. Súď následne neodkladným opatrením nariadeným uznesením č. k. 14P/64/2019-25 zo dňa 21. 06. 2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 13CoP/38/2019-116 zo dňa 04. 10. 2019 uložil otcovi maloletej povinnosť odovzdať maloletú do starostlivosti Centra pre deti a rodiny Chrastince. Z odôvodnenia vyplynulo, že súd zo správy ÚPSVaR VK a vyjadrenia maloletej dospel k záveru, že otec na maloletú vyvíja psychický nátlak, čím je ubližuje a takto to prežíva aj maloletá. Otec sa jej opakovane vyhráža a nadáva jej, z dôvodu, že maloletá mienila realizovať styk s matkou v rozsahu upravenom rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 11P/45/2015-851, pričom si následne vymýšľa rôzne výhovorky, aby k styku nemuselo dôjsť a maloletej kázal aj klamať ohľadom toho, že styk dňa 15. 06. 2019 bolo potrebné ukončiť skôr, pričom dôvody si vymyslel otec a taktiež si vymyslel aj dôvody, aby sa styk nerealizoval dňa 20. 04. 2019. Taktiež

maloletá uviedla, že s ňou otec manipuloval a uvádzal jej čo má hovoriť pred úradmi a súdmi, aby nevyjadrila názor vyhovujúci sebe, ale iba názor vyhovujúci otcovi, čo súd vyhodnotil ako psychický teror pôsobiaci na maloletú, čo je v rozpore s jej najlepším záujmom. Takéto správanie pretrvávalo už od zverenia maloletej do starostlivosti otca, pričom otec maloletej neustále vulgárne nadáva, kričí na ňu a vyhráža sa jej, pričom po poslednej realizácii styku dňa 15. 06. 2019 s matkou, maloletá sama uviedla, že po odchode na internát dňa 16. 06. 2019 sa už k otcovi vrátiť nechce a sama kontaktovala opatrovníka, aby mohla byť umiestnená do centra pre deti a rodiny. Počas tohto obdobia maloletá veľmi citlivo vnímala negatívne napätá situácie medzi rodičmi a po telefonáte s matkou sa psychicky zrútila a bola jej poskytnutá zdravotná starostlivosť a lieky na ukludnenie, pričom toto súd zhodnotil tak, že výchovné opatrenie a to povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu vo forme rodičovskej terapie, nariadené rozsudkom č. k. 11P/45/2015-851 nevedlo k náprave a z toho dôvodu bolo potrebné aj za rešpektovaniu názoru maloletej ju vyňať aj z rodinného prostredia otca a dočasne umiestniť do ústavnej starostlivosti. Uznesením č. k. 13P/2/2020-9 zo dňa 29. 01. 2020 tunajší súd zrušil uznesenie č. k. 14P/64/2019-25 a nariadil Centru pre deti a rodiny Chrastince povinnosť odovzdať maloletú do osobnej starostlivosti matky. Z odôvodnenia vyplynulo, že napriek prvotnej dobre adaptácii v centre bol následne maloletá vzdorovitá, nekomunikovala s vychovávateľmi a nedôverovala zamestnancom centra, pričom na druhej strane dochádzalo k postupnému zlepšovaniu jej vzťahu k matke, čo vyústilo do viacerých pobytov u matky, čo súd považoval za dostatočnú úpravu vzťahu medzi matkou a maloletou a mal za to, že v tom čase bolo v najlepšom záujme maloletej, aby sa nachádzala u svojej matky. V čase vydania uvedeného neodkladného opatrenia súd konal o návrhu navrhovateľa na nariadenia výchovného opatrenia na zabezpečenie odbornej diagnostiky maloletej, pričom v tejto veci rozhodol dňa 08. 07. 2020 uznesením č. k. 13P/107/2019-304 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 12CoP/35/2020-464 zo dňa 04. 03. 2021 tak, že maloletej nariadil výchovné opatrenia a to zabezpečenie odbornej diagnostiky, pobytom v Diagnostickom centre Skalka 242, Lietavská Lúčka a to na dobu 6 mesiacov od 17. 08. 2020. V priebehu konania súd na návrh navrhovateľa uznesením č. k. 13PPOm/5/2020-11 zo dňa 30. 06. 2020 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým maloletú dočasne zveril do starostlivosti Centra pre deti a rodiny Hriňová, nakoľko zo správy navrhovateľa, pripojeného úradného záznamu mal osvedčené, že vzťahy medzi matkou a maloletou boli v čase vydávania rozhodnutia zhoršené a konfliktné, pričom do rodiny bola opakovane privolávaná matkou policajná hliadka a dňa 28. 06. 2020 došlo medzi matkou a maloletou ku konfliktu, kedy matka maloletú vyhodila, čím reagovala na jej správanie, kedy nebola celú noc doma a nasledujúci deň po hádke sa maloletá nachádzala u susedy a odmietala sa vrátiť k matke. Rovnako odmietala osobnú starostlivosť otca aj starej matky K. I., pred ktorou preferovala umiestnenie v zariadení. Na základe uvedeného súd zhodnotil, že napriek nariadenému dohľadu matka výkon osobnej starostlivosti nad maloletou vôbec na patričnej úrovni nevláda. V odôvodnení rozhodnutia vo veci samej súd uviedol, že maloletá nevládala prípravu na budúce povolanie a odmietala kontakt s oboma rodičmi aj so širšou rodinou, pričom maloletá konanie svojich rodičov voči sebe opisovala ako fyzický či psychický teror. Obaja rodičia však takéto konanie odmietali. V rámci uvedeného konania súd rozhodoval aj o návrhu sestry maloletej, na zverenie maloletej do jej náhradnej osobnej starostlivosti R. S., R.. XX. XX. XXXX, pričom táto v priebehu konania vzala svoj návrh späť a preto súd konanie zastavil.

8. Následne súd uznesením č. k. 13P/128/2020-10 zo dňa 23. 11. 2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17CoP/5/2021-65 zo dňa 02. 02. 2021 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil Diagnostickému centru Skalka 242, Lietavská Lúčka povinnosť odovzdať maloletú do Centra pre deti a rodiny Hriňová, nakoľko centrum v tom čase už vykonalo potrebnú diagnostiku maloletej a maloletá naďalej odmietala komunikáciu s matkou, možnosť byť zverená do osobnej starostlivosti otca. Súd zároveň počnúc dňom vykonateľnosti uvedeného uznesenia nariadil otcovi prispievať na výživu maloletej výživným vo výške 100 Eur mesačne vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám Centra pre deti a rodiny Hriňová a matke povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou 50 Eur mesačne.

9. Zo správy ÚPSVaR Veľký Krtíš vyplynulo, že matka poberá prídavky na dieťa vo výške 25,50 Eur mesačne a a od 01. 02. 2021 do súčasnosti je vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Z potvrdenia sociálnej poisťovne vyplynulo, že matka poberá invalidný dôchodok vo výške 162,60 Eur mesačne. Z potvrdenia spoločnosti TECHNOGYM E. E. - zamestnávateľ otca vyplynulo, že čistá priemerná mesačná mzda otca za posledných 12 mesiacov predstavuje sumu 733,61 Eur. Zo správy obce Ipeľské Predmostie vyplýva, že matka bola ich zamestnancom od 18. 03. 2019 do 31. 01. 2021, pričom bola zamestnaná cez projekt „Podpora opatrovateľskej služby“ a keďže sa projekt ukončil, došlo z tohto dôvodu aj k ukončeniu pracovného pomeru. Zo správy sociálnej poisťovne vyplýva, že

matka bola uznaná invalidnou s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 60 %, pričom z priloženého lekárskeho posudku vyplýva, že matka sa na trhu práce uplatniť môže, taktiež sa môže uplatniť na pôvodnom pracovisku ako robotníčka, taktiež môže vykonávať administratívne práce a mala by vykonávať práce len v prostredí bez psychickej záťaže, bez nočných zmien, nesmie pracovať vo výškach, pri vode a pri strojoch. Zo záznamov z prospechov maloletej vyplynulo, že v aktuálnom školskom roku má priemer známok 5,0 z viacerých predmetov. Z rozhodnutia Okresného úradu Veľký Krtíš č. OÚ-VK-OVVS-2021/000257/025 zo dňa 25. 03. 2021 vyplynulo, že priestupkové konanie vedené proti matke na tom skutkovom základe, že dňa 28. 06. 2020 mala vyhodiť a vymknúť z bytu svoju dcéru C. S., ktorá jej bola v tom čase zverená súdom, bolo zastavené, pretože spáchanie skutku nebolo preukázané. Zo správy ÚPSVaR Zvolen vyplynulo, že maloletá uviedla, že sa má v centre dobre, domov sa vrátiť nechce ani k jednému z rodičov. Zo správy ÚPSVaR Veľký Krtíš vyplynulo, že náklady na jedno maloleté dieťa ako C. S. sú približne 275 Eur mesačne, pričom dňa 26. 04. 2021 v zmysle úradného záznamu na č. I. 100 spisu bolo súdu od centra uvedené, že ak uvedenú sumu nepokryje výška výživného, zvyšné náklady uhradza štát. K uvedenému sa na pojednávaní vyjadrila sociálna pracovníčka, zamestnankyňa centra p. Z., ktorá uviedla, že tieto výdavky majú odstupňované podľa veku, sú tu zahrnuté všetky výdavky, ktoré oni ako centrum potrebujú vynaložiť na maloletú a to stravovanie, ošatenie, ubytovanie, internát, ktorý navštevuje. Tieto výdavky hradí štát, pričom aj v prípade, že by u nich maloletá zotrvala po dosiahnutí plnoletosti, boli by tieto výdavky pokryté štátom a výživné určené jej rodičom by chodilo maloletej na osobitný účet za účelom tvorby úspor.

10. K svojim zárobkovým pomerom a výdavkom sa po oboznámení s listinnými dôkazmi matka vyjadrila tak, že má vyživovaciu povinnosť ešte k maloletej T. P., kde bolo priznané výživné zo strany otca tejto maloletej 100 Eur mesačne a na ňu poberá aj rodinný prídavok. Súčasný príjem matky je len príspevok v nezamestnanosti, vypočítaný z jej pôvodnej mzdy vo výške 280 Eur mesačne, ktorý bude vyplácaný 6 mesiacov od ukončenia zamestnania. Matka na domácnosť vynaloží sumu asi 300 Eur a na maloletú T. P. dá zvyšok, ktorý jej ostane, pričom výdavky hradí čiastočne aj zo svojich úspor, ktoré si odkladala keď bola zamestnaná. Rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 10P/31/2018-70 bola naposledy určená vyživovacia povinnosť na maloletú T. P. zo strany jej otca I. P.O., R.. XX. XX. XXXX vo výške 100 Eur mesačne vopred k rukám matky počnúc dňom 24. 10. 2018.

11. Z lustrácie v sociálnej poisťovni vyplýva, že otec je od 01. 04. 2016 do súčasnosti zamestnancom spol. TECHNOGYM E. E., s. r. o., pričom matka bola medzi 18. 03. 2019 a 31. 01. 2021 zamestnaná obcou Ipeľské Predmostie, kde dosahovala mzdu vo výške 580 Eur brutto a poberá invalidný dôchodok vo výške 162,60 Eur. Z lustrácie v registri obyvateľov vyplynulo, že obaja rodičia majú okrem maloletej C. ešte plnoletú dcéru R. S., R.. XX. XX. XXXX, k čomu obaja uviedli, že vyživovacia povinnosť k tejto dcére im už netrvá a matka má ešte dcéru T. P., R.. XX. XX. XXXX.

12. Súd sa v prvom rade vysporiadal s námietkou miestnej nepríslušnosti prednesenú matkou v súlade s ustanovením § 42 CSP v rámci tohto rozhodnutia, ako rozhodnutia vo veci samej. Miestna príslušnosť vo veci starostlivosti o maloletých sa určuje v súlade s ustanovením § 112 ods. 1 CMP, podľa ktorého je na konanie miestne príslušný súd v obvode ktorého má maloletý v čase začatia konania bydlisko určené dohodou rodičov, alebo iným zákonným spôsobom. Pojem bydlisko nie je v zákone definovaný, avšak v zmysle ústavnej súdnej praxe ide o miesto, kde sa osoba zdržuje s úmyslom zdržiavať sa tam trvalo. Bydlisko maloletej bolo naposledy určené rozhodnutím tunajšieho súdu č. k. 11P/45/2015-851, ktorým bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti otca, teda jej bydlisko bolo v mieste bydliska otca v okrese Veľký Krtíš s trvalým charakterom. Od vydania tohto rozhodnutia súd síce viackrát rozhodol o umiestnení maloletej do rôznych centier pre deti a rodiny v Chrastinciach v Lietavskej Lúčke a v súčasnosti v Hriňovej, avšak zakaždým išlo len o nariadenie neodkladného opatrenia, príp. výchovného opatrenia. Tieto rozhodnutia už zo svojej povahy nezakladajú bydlisko s trvalým charakterom, ale zakaždým ide len o dočasné rozhodnutia, pričom od rozhodnutia tunajšieho súdu č. k. 11P/45/2015-851 nebolo vo veci starostlivosti o maloletú rozhodované vo veci samej a teda nedošlo k zmene jej bydliska, čiže k zmene miesta, na ktorom by sa mala zdržiavať s trvalým charakterom. Skutočnosť, že sa maloletá v súčasnosti zdržuje v Centre pre deti a rodiny Hriňová, ktoré je v územnom obvode Okresného súdu Zvolen nezakladá miestnu príslušnosť tohto súdu, nakoľko ide len o dočasné umiestnenie na základe vydaného neodkladného opatrenia. Preto mal súd za to, že uplatnená námietka nie je dôvodná, neprihliadol na ňu a vec prejednal.

13. Pokiaľ matka ďalej namietala nesprávne označenie navrhovateľa v návrhu, súd uvádza, že navrhovateľ ako štátny orgán sa v súlade s ustanovením § 135 ods. 2 CSP označuje uvedením svojho názvu. V záhlaví návrhu, ako aj na pečiatke, ktorá je uvedená pri podpise návrhu je navrhovateľ jasne označený slovami Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Veľký Krtíš, teda svojím zákonným názvom. Skutočnosť, že v texte je označený len skratkou UPSVR Veľký Krtíš nespôsobuje vadu jeho označenia, nakoľko z vyššie popísaného označenia je zrejmé kto návrh podal. Súd ďalej poukazuje na to, že prihliadnutie na takúto formálnu námietku by bolo v rozpore s Čl. 7 základných princípov CMP, podľa ktorého formálne pochybenie môže namietat iba vtedy ak by pri spájanom procesnom postupe bol dosiahnutý iný výsledok konania, pričom aj označenie tohto orgánu skratkou, ktorá sa bežne používa by nepredstavovalo takú vadu návrhu, pre ktorú by súd vec nemohol prejsť. Pokiaľ ďalej právny zástupca matky namietal, že konanie je neúčelné, nakoľko maloletá týždeň po vyhlásení rozsudku dosiahne 18 rokov, súd uvádza, že v súlade s ustanovením § 217 ods. 1 CSP je pre súd vždy rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozsudku, kedy ešte maloletá plnoletosť nedosiahla. Starostlivosť o maloletú nebola vo veci samej od rozhodnutia súdu č. k. 11P/45/2015-851 v decembri 2018, teda pred viac ako dvoma rokmi meritorne upravená, pričom za toto obdobie bolo v starostlivosti o maloletú rozhodované len neodkladnými opatreniami, príp. jedným výchovným opatrením. Z pohľadu najlepšieho záujmu maloletej je teda potrebné vo veci samej rozhodnúť o jej osobnej starostlivosti, s tým súvisiacej úpravy výživného zo strany rodičov. Úlohou súdu je rozumne usporiadať vzťahy medzi účastníkmi konania a nie alibisticky čakať na prípadnú blížiacu sa plnoletosť dieťaťa, aby nemusel vo veci konať.

14. Z právneho hľadiska súd rozhodnutie vo veci samej posúdil podľa ustanovenia § 44 ods. 1 Zákona o rodine, keďže je vo veci navrhovaná náhradná starostlivosť o maloletú, ktorú zákon definuje ako viacero osobitne usporiadaných na seba navzájom závislých a vzájomne sa podmieňujúcich dočasných opatrení, ktoré nahrádzajú osobnú starostlivosť rodičov o maloleté dieťa v prípadoch, ak ju rodičia nezabezpečujú alebo nemôžu zabezpečiť. Súd má za to, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v predmetnej veci je splnená všeobecná podmienka na nariadenie niektorej z foriem náhradnej starostlivosti nad maloletou, nakoľko rodičia starostlivosť o maloletú doposiaľ riadne nezabezpečovali. V súlade s ustanovením § 43 ods. 1 Zákona o rodine, má maloleté dieťa právo vyjadriť svoj názor vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú, pričom tomuto názoru musí byť venovaná náležitá pozornosť zodpovedajúca veku a rozumovej vyspelosti dieťaťa. Názor maloletého je dôležitým kritériom pre rozhodnutie súdu, nejde však o jediné výlučné kritérium, nakoľko týmto je záujem maloletého dieťaťa, ktorý môže byť s jeho názorom odlišný. Dôležitosť názoru maloletého v konaní stúpa s jeho vekom a taktiež mu je potrebné dať väčšiu váhu, ak korešponduje s ostatným vykonaným dokazovaním. Maloletá v rámci svojho výsluchu v predmetnej veci uviedla, že odmieta starostlivosť obidvoch rodičov a radšej bude v centre pre deti a rodiny, ako v starostlivosti ktoréhokoľvek z nich. Vzhľadom na vek maloletej, ktorá má takmer 18 rokov je potrebné jej názor zohľadniť v čo najväčšej miere a pokiaľ vyslovene jej názor zodpovedá právnym predpisom je potrebné sa mu rozhodnutím vo veci samej sa mu čo najviac priblížiť. Súd ďalej poukazuje na to, že odmietanie rodičov zo strany maloletej nie je z jej strany len nerozvážne tvrdenie maloletého dieťaťa, ale zodpovedá miere starostlivosti rodičov o ňu tak, ako to súd zistil v predchádzajúcich právoplatných rozhodnutiach.

15. Pokiaľ ide o starostlivosť matky, maloletá bola s jej starostlivosťou vyňatá už rozsudkom č. k. 11P/45/2015-851 v decembri 2018, z dôvodu, že súd ustálil, že matka sa k maloletej nesprávne správala, opakovane ju neprimerane fyzicky trestala a bila, neučila sa s ňou a maloletá má z matky strach. Následne na základe neodkladného opatrenia nariadeného uznesením tunajšieho súdu č. k. 13P/2/2020-9 v januári 2020 došlo k opätovnému zvereniu maloletých do starostlivosti matky, nakoľko jej vzťah s matkou sa postupne zlepšil, no aj táto starostlivosť matky zlyhala, nakoľko súd musel zakročiť vydaním neodkladného opatrenia č. k. 13PPOm/5/2020-11 v júni 2020, kedy maloletú zveril dočasne do starostlivosti Centra pre deti a rodiny Hriňová, nakoľko vzťahy s matkou sa zhoršili, sú konfliktné a do rodiny bola opakovane privolávaná matkou policajná hliadka, pričom na konci pobytu maloletej u matky matka maloletú vyhodila z domu a táto nebola celú noc doma a po hádke sa nevrátila k matke, ale k susede. Z uvedeného je zrejmé, že pokiaľ bola maloletá po dlhšiu dobu v starostlivosti matky, jej starostlivosť zlyhávala a maloletú nezvládala. Rovnako ako v uznesení o neodkladnom opatrení zhodnotila starostlivosť matky o maloletú aj maloletá. V rámci svojho výsluchu potvrdila skutočnosť, že matka často do domácnosti privolávala políciu, nakoľko nevedela riešiť spory s maloletou. Súd však nemal preukázané, že matka maloletú vymkla z domu a odmietala ju pustiť do domácnosti, nakoľko v tejto veci sa videlo aj priestupkové konanie, kde bolo nepreukázané takéto konanie matky rozhodnutím o zastavení priestupkového konania predloženého matkou skonštatované. Maloletá však v rámci svojho

výsluchu uviedla aj to, že ani ona sama sa k matke domov vrátiť nechcela, čo jasne vyjadruje jej postoj. Maloletá aj v súčasnosti matku odmieta, nekomunikuje s ňou vôbec ani telefonicky, ako to vyplynulo z jej výsluchu aj zo správy Centra pre deti a rodiny Hriňová, v ktorom sa v súčasnosti nachádza. Preto má súd za to, že matka starostlivosť o maloletú riadne nezabezpečuje a maloletá nemôže byť zverená do jej osobnej starostlivosti.

16. Pokiaľ ide o otca maloletej, v jeho starostlivosti sa maloletá nachádzala od decembra 2018 na základe rozsudku tunajšieho súdu č. k. 11P/45/2015-851. V júni 2019 však súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým otcovi maloletej uložil povinnosť odovzdať maloletú do starostlivosti Centra pre deti a rodiny Chrastince, pričom v odôvodnení skonštatoval, že výchovné prostredie otca nie je vhodné, nakoľko na maloletú vyvíja psychický nátlak, ako to pociťovala aj maloletá, opakovane sa jej vyhráža, nadáva jej, vzhľadom na to, že maloletá v tom čase chcela realizovať styk s matkou, pričom otec vymýšľal rôzne výhovorky, aby styk nemusel prebehnúť. Alarmujúcou skutočnosťou bolo aj to, že maloletá (v tom čase mala len 16 rokov) sama kontaktovala opatrovníka a požiadala, aby bola umiestnená v centre pre deti a rodiny radšej, ako by mala ostať v starostlivosti ktoréhokoľvek z rodičov. Maloletá s otcom síce v súčasnosti komunikuje, ako to vyplýva zo správy Centra pre deti a rodiny Hriňová a ako to potvrdila aj maloletá vo svojom výsluchu a to telefonicky v priemere 1 krát do týždňa, avšak na výslovnú otázku, či by sa chcela vrátiť do domácnosti otca, maloletá uviedla, že nie, pričom tento postoj maloletej rešpektuje aj otec, ktorý uviedol, že maloletá by mala byť zverená do výchovného prostredie aké si ona želá. Je teda zrejmé, že ani otec riadnu starostlivosť o maloletú nezabezpečuje.

17. Zákon o rodine v ustanovení § 44 ods. 3 rozlišuje tri formy náhradnej starostlivosti a to náhradnú osobnú starostlivosť, pestúnsku starostlivosť a ústavnú starostlivosť, pričom v súlade s ustanovením § 54 ods. 1, ústavnej starostlivosti vždy predchádza skúmanie možnosti zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej alebo do pestúnskej starostlivosti. Zo strany žiadneho účastníka nebol podaný návrh na inú formu náhradnej starostlivosti o maloletú, teda nikto v konaní nenavrhol žiadnu osobu z prostredia blízkeho maloletej ani pestúna, ktorý by bol schopný starostlivosť o maloletú zabezpečovať. Súd aj bez súčinnosti účastníkov v tomto smere vyslovuje, že sa mu nepodarilo nájsť vhodnú osobu na náhradnú osobnú starostlivosť o maloletú, nakoľko sestra maloletej R. S.Á., ktorá sa domáhala zverenia maloletej do jej náhradnej osobnej starostlivosti v konaní pod sp. zn. 13P/117/2019 sama uviedla, že už netrvá na tom, aby bola maloletá zverená do jej náhradnej osobnej starostlivosti a preto súd konanie v tejto časti zastavil. Taktiež sa v minulosti naskytla možnosť náhradnej starostlivosti zo strany starej matky maloletej, toto však maloletá v predchádzajúcich konaniach odmietla. Pokiaľ ide o pestúnsku starostlivosť, zoznam pestúnov vie opatrovník, ktorý však žiadnu vhodnú osobu na pestúnsku starostlivosť nenavrhol, pričom vzhľadom na vek maloletej, ktorá o týždeň dovŕši 18 rokov ani nie je reálne, aby sa v starostlivosti o ňu ujali pestúni.

18. Vzhľadom na vyššie uvedené prichádza do úvahy len ústavná starostlivosť nad maloletou, pričom súd má za to, že sú splnené predpoklady na zverenie maloletej do ústavnej starostlivosti v súlade s ustanovením § 54 ods. 2 písm. c) Zákona o rodine, nakoľko vzhľadom na vyššie uvedené zlyhania rodičov v starostlivosti o maloletú má súd za to, že výchova maloletej je vážne ohrozená, resp. narušená, pričom súd už v minulosti maloletej uložil výchovné opatrenie v súlade s ustanovením § 37 ods. 3 Zákona o rodine, za účelom zabezpečenia odbornej diagnostiky, pričom ani toto výchovné opatrenie nevedlo k náprave. Skutočnosť, že po období takmer dvoch rokov sa maloletá nachádza v rôznych centrách bez toho, aby sa napravil jej vzťah k rodičom tak, aby mohla byť zverená do starostlivosti ktoréhokoľvek z nich nasvedčuje tomu, že jej výchova v starostlivosti rodičov bola vážne narušená, resp. ohrozená. Pokiaľ ide o závery z diagnostiky maloletej, ako aj z nariadeného výchovného opatrenia zo záveru správy vyplýva, že kontakt s rodičmi prebieha telefonicky, maloletá matku sama kontaktuje, s otcom komunikuje len telefonicky. Trápia ju rodinné vzťahy a naďalej napriek výchovnému opatreniu odmieta osobnú starostlivosť ktoréhokoľvek z rodičov. V rámci diagnostiky maloletej neboli u nej zistené žiadne psychické poruchy ani patológie, ktoré by jej znemožňovali riadne vysloviť svoj názor, z čoho súd mal za to, že tento názor odráža objektívnu realitu doterajšej starostlivosti rodičov o ňu. Vzhľadom na uvedené súd výrokom I. zveril maloletú do ústavnej starostlivosti Centra pre deti a rodiny Hriňová.

19. Pokiaľ ide o námietku právneho zástupcu matky, že v návrhu absentuje návrh na to, aby rodičia v primeranej lehote odstránili skutočnosti, ktoré viedli k nariadeniu ústavnej starostlivosti, súd poukazuje na ustanovenie § 55 ods. 2 Zákona o rodine uvádza, že takúto lehotu na úpravu rodiny a sociálnych pomerov určí súd rodičom len v prípade, ak súd nariadil ústavnú starostlivosť z dôvodov, ktoré sú na

strane rodičov. Môže ísť napr. o úpravu bytových podmienok, hľadania si zamestnania, zdravotných problémov, teda záležitosti, ktoré sú výlučne na strane rodičov. V predmetnej veci však nešlo o nariadenie ústavnej starostlivosti z takýchto dôvodov, ktoré by boli výlučne na strane rodičov, ale tu je narušený vzájomný vzťah rodičov a maloletej, teda rodičia sami svojim vlastným konaním nedokážu tieto príčiny odstrániť a preto nebolo možné v súlade s vyššie uvedeným zákonným ustanovením nariadiť takúto povinnosť rodičom maloletej.

20. Súd zároveň v súlade s ustanovením § 81 ods. 2 Zákona o rodine uložil rodičom povinnosť poukazovať výživné zariadeniu, do ktorého bola maloletá umiestnená do času dosiahnutia jej plnoletosti, pričom následne budú toto výživné poukazovať po dosiahnutí plnoletosti k rukám maloletej. Súd pri určovaní rozsahu vyživovacej povinnosti v súlade s ustanovením § 75 ods. 1 vychádzal z odôvodnených potrieb maloletej ako oprávnenej osoby a schopnosti a možnosti rodičov ako osôb povinných. Pokiaľ ide o odôvodnené potreby maloletej, ich výška bola zhrnutá v správe Centra pre deti a rodiny Hriňová, ktoré komplexnú starostlivosť o maloletú poskytuje, pričom výdavky vyčíslili na sumu 275 Eur mesačne. Zamestnankyňa centra na pojednávaní ďalej doplnila, že tieto výdavky zahŕňajú či potreby maloletej ako je stravovanie, ošatenie, ubytovanie aj návštevu internátu, ktoré však v plnej miere hradí štát, ktorý v prípade, ak rodičia poskytovali maloletej výživné, pričom toto sa maloletej ukladá na účet na účelom sporenia. Pri ustálení odôvodnených potrieb maloletej súd preto nemohol vychádzať zo sumy 275 Eur mesačne, nakoľko aj keby spoločne rodičia vynakladali na maloletú takúto sumu, táto by nepokryla ani výdavky na pobyt v zariadení, nakoľko tieto komplexne spolu so všetkými ostatnými potrebami maloletej bude hradíť štát a to aj po dosiahnutí plnoletosti maloletej. Uvedené výdavky však odrážajú potreby maloletej vo veku takmer 18 rokov, nakoľko keďže rodičia jej v súčasnosti nezabezpečujú potrebné potreby, je nevyhnutné výživným pokryť všetky možné výdavky na maloletú ako je ubytovanie, ošatenie, stravovanie a štúdium, prípadne aj iné aktivity a záľuby maloletej. Je teda zrejmé, že výživné od rodičov by sa malo pohybovať niekde na uvedenej úrovni medzi 200 a 300 eurami mesačne v súčte. Výživné sa bude maloletej ukladať na úspory, pričom takáto potreba je z pohľadu maloletej odôvodnená, nakoľko po ukončení pobytu v zariadení (kde môže podľa vyjadrenia zamestnankyne zariadenia zotrvať aj po dosiahnutí plnoletosti), si bude musieť maloletá následne sama zabezpečiť ubytovanie a všetky potreby samostatne, keďže nebude v starostlivosti rodičov, ktorí by jej toto zázemie v iných prípadoch mohli poskytnúť a na štart do samostatného života bude nepochybne potrebovať určitý finančný obnos. Vzhľadom na to, napriek viacerým rozhodnutiam súdu obaja rodičia o otázke osobnej starostlivosti o maloletej zlyhali, je poskytnutie primeraného výživného to najmenej, čo môžu pre maloletú v súčasnosti urobiť.

21. Pokiaľ ide o schopnosti a možnosti rodičov, súd má za to, že väčšie schopnosti prispievať na výživu sú na strane otca ako na strane matky. Matka maloletej je uznaná čiastočne za invalidnú, pričom okrem maloletej má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletej dcére T. P.. Pokiaľ ide o otca, tak tento iné vyživovacie povinnosti nemá. Nemá ani žiadne zdravotné obmedzenia, ktoré by mu bránili pracovať, pričom aj faktický príjem na úrovni prevyšujúcej 700 Eur mesačne, je vyšší ako posledný príjem zo zamestnania matky, ktorá dosahovala len minimálnu mzdu. Vzhľadom na uvedené je v možnostiach otca podieľať sa na výžive maloletej vo výrazne vyššej miere ako jej matka a to až na úrovni dvojnásobku. Aby súčet vyživovacích povinností dosiahol úroveň medzi 200 až 300 eurami, ktorú súd ustálil v predchádzajúcom odseku, uložil súd matke, aby sa podieľala na výžive maloletej sumou 75 Eur mesačne a otcovi sumou 150 Eur mesačne, teda spolu 225 Eur mesačne, pričom takáto suma dokáže zabezpečiť vyššie popísané potreby maloletej.

22. Pokiaľ ide o matku, súd má za to, že má zdravotné obmedzenia, ktorú ju čiastočne obmedzujú, avšak podľa posudku predloženého Sociálnou poisťovňou je spôsobilá uplatniť sa na trhu práce, môže sa zamestnať aj ako robotníčka aj vykonávať administratívne práce, pričom jej zdravotné obmedzenia sú len čiastočné (nemôže pracovať v noci, s psychickou záťažou, pri strojoch, pri vode a výškach). Keďže matka je schopná sa zamestnať, je schopná dosahovať aspoň minimálnu mzdu, ktorá v súlade s ustanovením § 9b ods. 1, písm. a) zákona č. 663/2007 Z. z. dosahuje za rok 2021 sumu 623 Eur brutto, čo v čistom vyjadrení predstavuje sumu približne 500 Eur mesačne. Minimálnu mzdu matka poberala aj od svojho predchádzajúceho zamestnávateľa Obce Ipeľské Predmostie. S týmto príjmom po prirátaní dôchodku matky na úrovni približne 160 Eur, ďalej výživného na maloletú dcéru T. P. V. v sume 100 Eur a rodinného prídavku na maloletú dcéru v sume 25 Eur, predstavuje príjem matky spolu 785 Eur mesačne, z ktorého je schopná pokryť výdavky na domácnosť, ktoré uviedla na pojednávaní v sume 300 Eur, uhradiť súdom určené výživné v sume 75 Eur, pričom po uhradení týchto výdavkov jej ostane

suma prevyšujúca 400 Eur, ktorá je dostatočná na zabezpečenie jej vlastných potrieb, aj potrieb jej ďalšej maloletej dcéry, preto má súd za to, že určená suma výživného je primeraná k možnostiam a schopnostiam matky.

23. Pokiaľ ide o otca, jeho príjem presahuje podľa potvrdenia zamestnávateľa v priemere 733 Eur, pričom po uhradení určeného výživného 150 Eur mu ostane suma 583Eur, z ktorej je po absencií iných vyživovacích povinností schopný pokryť svojej vlastné výdavky na živobytie. Otec v rámci záverečnej reči uviedol, že má zvýšené výdavky v súvislosti s užívaním domu. Ako príklad uviedol palivové drevo, plyn, električka a iné udržiavacie výdavky. Súd uvádza, že ide o bežné výdavky na ubytovanie a iné súvisiace výdavky, ktoré sa nejakým spôsobom nevymykajú normálnej údržbe nehnuteľností, pričom v súlade s ustanovením § 62 ods. 5 Zákona o rodine má výživné prednosť pred inými výdavkami rodičov, teda je na otcovi, aby si svoje záležitosti usporiadal tak, že po uhradení výživného na maloletú, prispôbi svoje výdavky zvyšku svojho príjmu, pričom vyššie uvedená suma je na to postačujúca po uhradení výživného. Skutočnosť, že matka je v súčasnosti nezamestnaná a od 01. 02. 2021 je vedená na úrade práce, ju nezbavuje vyživovacej povinnosti, pričom možnosti zamestnať sa u nej sú. Aj v súčasnosti má príjem z titulu dávky v nezamestnanosti v sume 420 Eur ako to sama uviedla na obdobie 6 - tich mesiacov, teda do konca júla 2021, pričom za toto prechodné obdobie má dostatok času na to, aby si našla nové vhodné zamestnanie v rámci svojich možností a vyživovaciu povinnosť tak plnila.

24. U obidvoch rodičov súd určil počiatok vyživovacej povinnosti ku dňu vykonateľnosti jednotlivých výrokov s tým, že rozsudky o výživnom sú v súlade s ustanovením § 44c, ktoré je vykonateľné doručením a teda počiatok vyživovacej povinnosti u každého z rodičov je viazaný na doručenie rozhodnutia jednotlivým rodičom. Do dňa vykonateľnosti sú rodičia povinní prispievať na výživu maloletej v súlade s neodkladným opatrením nariadeným uznesením tunajšieho súdu č. k. 13P/128/2020-10, ktorým bola zároveň upravená aj vyživovacia povinnosť (viac nižšie).

25. Súd v súlade s ustanovením § 363, výrokom IV. tohto rozsudku zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením tunajšieho súdu č. k. 13P/128/2020-10 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17CoP/5/2021-65, nakoľko odpadli dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené. Neodkladné opatrenie v časti výroku o povinnosti odovzdať maloletú zrušil súd ku dňu právoplatnosti výroku I. tohto rozsudku, ktorým maloletú zveril do ústavnej starostlivosti Centra pre deti a rodiny Hriňová a teda upravil starostlivosť o ňu vo veci samej a tak zanikli dôvody, pre ktoré bolo nariadené neodkladné opatrenie ako dočasná forma starostlivosti o maloletú. Pokiaľ ide o výroky o vyživovacej povinnosti zo strany otca a matky nariadené neodkladným opatrením, tieto súd zrušil ku dňu vykonateľnosti výroku II. vo vzťahu k otcovi a výroku III. vo vzťahu k matke, ktorými upravil vyživovaciu povinnosť k maloletej vo veci samej a teda k tomuto dňu vykonateľnosti jednotlivých výrokov II. a III. tohto rozsudku odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené neodkladné opatrenie. Súd však v súlade s vyššie uvedeným zrušil neodkladné opatrenie až ku dňu vykonateľnosti výroku II. a III. tohto rozsudku, teda do tohto dňa naďalej platí nariadené neodkladné opatrenie a od vykonateľnosti rozhodnutia o neodkladnom opatrení č. k. 13P/128/2020-10 až do dňa vykonateľnosti jednotlivých výrokov tohto rozsudku, sú rodičia povinní prispievať na výživu maloletej v rozsahu určenom neodkladným opatrením a ak niektorý z rodičov vyživovaciu povinnosť v uvedenom rozsahu nesplnil aj po vykonateľnosti tohto rozsudku, naďalej ostane dlh na výživnom. Súd ďalej v súlade s ustanovením § 366 CMP uvádza, že neodkladným opatrením bolo rodičom nariadené prispievať na výživu maloletej len v nevyhnutnej miere, aj preto je výška výživného v neodkladnom opatrení nižšia ako výška výživného v tomto rozsudku. Súd po vykonaní dokazovania dospel k záveru o schopnostiach a možnostiach rodičov prispievať na výživu maloletej, pričom takéto výživné rodičov má pokryť všetky výdavky maloletej, nielen výdavky v nevyhnutnej miere ako je tomu pri neodkladnom opatrení.

26. Súd vykonal vo veci všetky navrhované dôkazy a to konkrétne nahrávky predložené matkou, ktorých zoznam je uvedený na čísle listu 69 spisu. Súd uvádza, že z technických dôvodov tieto nahrávky nedokázal prehrať, avšak po oboznámení, aké skutočnosti sa majú týmito nahrávkami preukazovať, ako to matka uviedla na pojednávaní a to , ako sa k matke správali zamestnanci ústavu a opatrovník, pričom nahrávky sú označené jednotlivými menami zamestnancov ústavu a opatrovníka, súd nepovažoval takéto dôkazy za potrebné na zistenie skutočného stavu vo veci, nakoľko rozhovory medzi matkou a centrom pre deti a rodiny, prípadne matkou a opatrovníkom, nie sú relevantné na posúdenie otázky osobnej starostlivosti o maloletú, prípadne s tým súvisiacej otázky o výživnom. Matka ďalej podaním na č. I. 49 žiadala zároveň prehrať nahrávku z pojednávania pod číslom 13P/2/2020-9 zo dňa 14. 02. 2020, pričom

súd uviedol, že nie je potrebné prehrávať takúto nahrávku z pojednávania, nakoľko obsah pojednávania zachytený v zápisnici a podstatné okolnosti, ktoré vyšli v konaní najavo v rozhodnutiach vo veci samej, z ktorými súd oboznámil, na čo matka uviedla, že nahrávku z pojednávania prehrať nežiada.

27. Vzhľadom na rozhodnutie súdu o ústavnej starostlivosti v súlade s ustanovením § 26 došlo k zmene osobného rozhodnutia vo veci samej o starostlivosti o maloletú a to rozsudku tunajšieho súdu č. k. 11P/45/2015-851 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17CoP/9/2019- 925 zo dňa 02. 04. 2019, ktorým súd zveril maloletú do osobnej starostlivosti otca, zaviazal matku prispievať na jej výživu do rúk otca, upravil styk matky s maloletou, nakoľko sa zmenili pomery, keďže maloletá nemôže byť zverená do osobnej starostlivosti ani jedného z rodičov a súd nariadil ústavnú starostlivosť. Vyššie uvedené výroky sa preto predmetným rozsudkom zmenili.

28. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 52 CMP podľa ktorého v mimosporových konaniach nemá žiaden z účastníkov nárok na náhradu trov.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Veľký Krtíš písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie vo výroku, v ktorom bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie vo výroku, v ktorom mu bola uložená peňažná povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.